

Собор Паризької Богоматері

Нотр-Дам де Парі

Notre Dame de Paris

Собор Паризької Богоматері (Notre Dame de Paris) - географічне і духовне «серце» Парижа, розташований в східній частині острова Сіте, на місці першої християнської церкви Парижа - базиліки Святого Стефана, на місці галло-римського храму Юпітера.

У соборі виявляється відгомони романського стилю Нормандії з властивим йому могутньою і щільною єдністю і готичного стилю, які надають будівлі легкість і простоту вертикальної конструкції.

Висота собору - 35 м

Довжина - 130 м

ширина - 48 м

висота дзвіниць - 69 м

вага дзвону Еммануель у східній вежі - 13 тонн, його мови - 500кг.

- Будівництво почалося в 1163, при Людовіку VII Французькому. Перший камінь у фундамент собору заклад єпископ Моріс де Сюллі або папа Олександр III. До 1250 будівництво собору в основному було завершено, а в 1315 році закінчено та внутрішнє оздоблення.
- Головними творцями Нотр-Дам вважаються два архітектора - Жан де Шель і П'єр де Монтрей (творець Св. Капели).
- В ході будівництва собору в ньому брало участь багато різних архітекторів, про що свідчать відрізняються стилем і різні по висоті західна сторона і вежі.
- Вежі були закінчені в 1245, а весь собор - в 1345 році.

Потужний і величний фасад розділений по вертикалі на три частини пілястрами, а по горизонталі - на три яруси галереями, при цьому нижній ярус, в свою чергу, має три глибоких порталу.

Над ними йде аркада (Галерея Королів) з двадцятьма вісьмома статуями, що представляють царів стародавньої Іудеї.

Собор з його чудовим внутрішнім оздобленням протягом багатьох століть служив місцем проведення королівських одружень, імператорських коронацій і національних похорону.

У 1302 році в ньому вперше зібралися Генеральні Штати - перший парламент Франції.

Тут немає настінного живопису, і єдиним джерелом кольору є численні вітражі високих стрілочастих вікон.

За часів Людовика XIV, в кінці XVII століття, собор пережив серйозні зміни: могили і вітражі були зруйновані.

В ході Великої Французької революції, в кінці XVIII століття одним з перших декретів Робесп'єра було оголошено, що якщо парижани не хочуть, щоб «твердиня мракобісся була знесена», то вони повинні сплатити Конвенту винагороду «на потреби всіх революцій, які ще відбудуться з нашою допомогою в інших країнах».

Собор був оголошений Храмом Розуму.

У липні 1793 Конвент оголосив, що «всі емблеми всіх царств повинні бути стерті з лиця землі», і Робесп'єр особисто розпорядився обезголовити «кам'яних королів, що прикрашають церкви».

Собор був повернутий церкві і знову освячено в 1802 році, за Наполеона.

Головний фасад собору має троє дверей. Над трьома стрілчастими порталами входів - скульптурні групи з різними епізодами з Євангелія.

Над центральним входом вміщено зображення Страшного суду. За сім статуй підтримують арки входу .У центрі Христос-Суддя.

На нижній перемичці зображені мерці, що встали з могил. Їх розбудили два ангела з трубами. Серед мерців - один король, один тато, воїни і жінки (символізує присутність на Страшному суді всього людства). На верхньому бубні - Христос і два ангели з двох сторін.

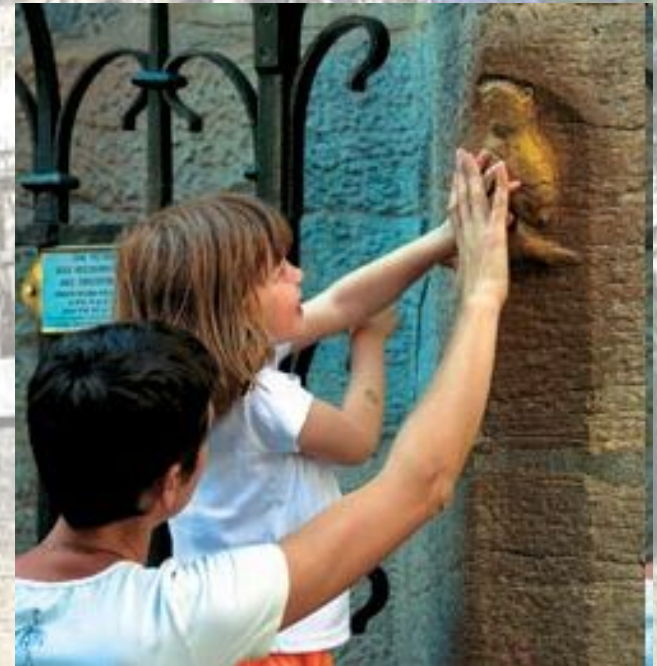
- Двері прикрашені кованими рельєфами.
- Дах собору виконана з свинцевих плиток 5 мм завтовшки і вага всієї даху складає 210 тонн.
- Верхня частина собору прикрашена зображеннями Гаргула (стирчать кінці балок, прикрашені мордами фантастичних істот) і химер (це окремі статуї фантастичних істот).
- В середні віки химер на соборі не було. Поставити їх, взявши за зразок середньовічних Гаргула, придумав реставратор - архітектор Віолле-ле-Дюк. Виконали їх п'ятнадцять скульпторів, керованих Жоффруа Дешоме.

Ці фігури є душу Нотр-Дама, його різні «я»: задумливі, меланхолійні, що спостерігають, глузливі, злісні, занурені в себе.

Сатир - химера з людським тілом - виглядає страхітливо. При ближчому розгляді помітна шерсть на спині і нелюдське обличчя.

- **Скульптура сови
вся блисуча від
дотиків, так як є
легенда, що у того,
хто доторкується
до скульптури
здійсняться всі
бажання.**

- Демон, який жере душу людини - є застереженням і нагадуванням того, що може трапитися, якщо вести неправедне життя.
- Мислитель - задумливо споглядає Париж з висоти пташиного польоту. У кожній статуї є своє ім'я.

Дубовий, покритий свинцем шпиль собору (доданий реставратором замість розібраного в 1786 році) має висоту 96 метрів.

Підстава шпиля оточене чотирма групами бронзових статуй апостолів (робота Жоффруа Дешоме). Перед кожною групою - тварина, символ євангеліста: лев - символ Марка, бик - Луки, орел - Іоанна і ангел - Матвія. Всі статуї дивляться на Париж, крім св. Фоми, покровителя архітекторів, який звернений обличчям до шпиля.

Значна частина вітражів виконана в середині XIX століття. Головний вітраж - троянда над входом в собор - частково справжня, що збереглася від Середніх віків (9,6 метрів в діаметрі). У центрі її Богоматір, навколо - сезонні сільські роботи, знаки зодіаку, гідності і гріхи. Дві бічні троянди на північному і південному фасадах собору в по 13 метрів в діаметрі (найбільші в Європі).

При реставрації вітражі вікон передбачалися спочатку білі, але Проспер Меріме наполіг на тому, щоб вони були виконані схожими на середньовічні.

Серед вітражів собору Паризької Богоматері дуже мало справжніх. Майже всі вони представляють собою пізніші роботи, якими замінено розбиті і постраждали за довгу історію.

В недоторканності до наших днів залишилося лише вікно-троянда.

В каплицях, розташованих в правій частині собору, - картини і скульптури різних художників, які, згідно з багатовіковою традицією, підносяться в дар собору щорічно в перший день травня

У соборі зберігається одна з великих християнських реліквій - Терновий вінець Ісуса Христа.

Верхній храм Сент-Шапель, в якому спочатку, до перетворення каплиці в музей, зберігалися Терновий Вінець Спасителя і частка Хреста Господнього.

До 1063 року вінець перебував на горі Сіон в Єрусалимі, звідки його перевезли до палацу візантійських імператорів в Константинополі.

У 1238 році король Франції Людовик IX придбав вінець у візантійського імператора.

18 серпня 1239 король вніс його в Нотр-Дам де Парі. У 1243-1248 при королівському палаці на острові Сіте була побудована Сент-Шапель (Свята каплиця) для зберігання Тернового вінця, який перебував тут до Французької революції. Пізніше вінець був переданий до скарбниці Нотр-Дам де Парі.

В першу п'ятницю кожного місяця о 15:00, а також у Страсну П'ятницю католицького Великого посту Терновий вінець разом з часткою Хреста Господнього та Цвяхом від нього виносяться для поклоніння віруючим.

В даний час орган має 109 регістрів і близько 7800 труб, приблизно 900 з яких з інструменту Кліко. У 1985 році були призначені відразу чотири титулярних органіста, кожен з яких за традицією XVIII століття проводить служби по три місяці на рік.

Легенди про Соборі Нотр Дам

Кажуть, що середньовічні алхіміки закодували в геометрії Нотр Дама секрет філософського каменю. Фульканеллі бачив чимало алхімічних символів в архітектурній обробці собору.

Ще одна легенда - про диявола-ковалю. Стулки воріт Нотр Дама прикрашені чудовим візерунком з кованого заліза з настільки ж дивовижними залізними замками. Викувати їх було доручено ковалю на ім'я біскорню. Коли коваль почув, що йому потрібно буде викувати фігурні замки і візерунки для воріт найкрасивішого собору Парижа, - злякався не на жарт. Подумавши, що йому ніколи з цим не впорається, він спробував закликати на допомогу диявола.

- На наступний день, коли Канонник Нотр Дама прийшов подивитися на роботу, він застав коваля без почуттів, але в кузні погляду його з'явився справжній шедевр: фігурні замки, накладні ковані візерунки, які представляли собою ажурні переплітаються листя. У день, коли обробка воріт була закінчена, а замки врізані - ворота було неможливо відкрити! Довелося окропляти їх святою водою.
- Біскорню, вражений докорами сумління, посмутнів, став мовчазний і незабаром помер. Таємницю свою він забрав з собою, так і не розкривши її - або з побоювань, що секрет буде вкрадений, або ж

З повагою,

Учениця 9-Б класу

Журавська Анастасія

Дякую, за увагу!

